

یادداشت روزنامه‌نگار مستعفی

جادوی سینما

لیلی فرهادپور

● یکی از ده‌ها فوایدی که بازیگری آماتورِی دارد این است که می‌توان با فاصله به سینما، یعنی این صنعت – هنر – جادو نگاه کرد. (البته مهم‌ترین فایده‌اش، درآمدش است که هر پلانِش از صددرصد حق‌التحریر این‌جانب برای همین ستون بیشتر است!) اما سینما واقعا جادو داره، این را مطمئن شده‌ام. یک مثال برایتان می‌زنم؛ دو سال از انتشار رمان «خط چهار مترو» من می‌گذرد، فکر کنم غیر از ناشر آن، ناث و بچه‌های کتاب‌فروشی‌اش کسی نمی‌داند بنده نویسنده آن هستم. اگر بروم کتاب‌فروشی دیگری و این کتاب را خودم یا همراه بخرد، امکان ندارد فروشنده برگردد و بگوید «به به خاتم آمده‌اید کتاب خودتان را بخرید!» اما وقتی با خانواده برای دیدن فیلم «خماری» که اکنون با اکران محدود در هنر و تجربه به نمایش درآمده است به سینما رفتم، مسئول سالن فوری من را شناخت و با لب‌خندی گفت: «به به آمدید فیلم خودتان را ببینید، صفا آوردید!!». بگذریم که داشتم از خجالت آب می‌شدم. رمان «خط چهار مترو» یک سال نوشتنش طول کشید و بازی در «خماری» یک ماه. بگذاردی قیاس مالی نکنم که بیشتر خجالت می‌کشم.

خاطره نوشتن رمان، یک خاطره خیلی شخصی است که در طول زمان آن فقط چند نفر از نزدیکان با من همراه بودند. ولی خاطره بازی‌کردن در یک فیلم کاملا جمعی است. رمانت اگر بد باشد و فروش نرود، خودت مسئولی و فوqش بیندازی گردن ناشر که خوب پخش یا تبلیغ نکرده (خدا را شکر رمان من چاپ دوم رفت و جزء کاندیدای نهایی جایزه مهرگان ادب شد، البته!) اما وای به حال فیلمی که خوب درنیاید.

همه مقصرند از وزیر تا تهیه‌کننده و کارگردان و بازیگر و تدوین و... فیلم خماری اما خدا وکیلی بد نیست. می‌توان گفت خیلی معمولی است. یک کم‌دی دراماتیک خانوادگی قابل قبول و البته بیشتر تلویزیونی؛ یعنی اگر این یک فیلم تلویزیونی بود یک سرورکردن از فیلم‌های تلویزیونی بالاتر قرار می‌گرفت.

اما متأسفانه نمی‌دانم به چه دلیلی این فیلم خیلی بیشتر از آنکه لایقش باشد، در بستوی اکران قرار گرفته است. جادوی سینما با هماهنگ‌نبودن گِروه تهیه و تولید و پخش یک فیلم کاملا بی‌تاثیر می‌شود و این بلایی است که سر فیلم «خماری» به کارگردانی داریوش غزبانی و تهیه‌کنندگی منیژه حکمت آمده است.

اما در این سال جدید، من تجربه بازی در یک فیلم کوتاه دانشجویی را داشتم. گروه فیلم مورد نظر، خیلی جوان بودند و کار مشترک ایران و فرانسه بود و چند جوان فرانسوی هم در گروه ما بودند.

به قول سینمایی‌ها لوکیشن یزد بود و کویر. برای من گردشگر فرهنگی تجربه نابی بود. تجربه اینکه شاهد تجربه‌کردن جوانان باشی. اینکه خلاقیت‌شان را برای بعد از تولید و کامپیوتر و ترندهای کامپیوتری نگذاشته بودند و در حین فیلم‌برداری تمام جلوه‌های ویژه را خلق کردند. جادوی سینما یعنی همین. اینکه در قطار مسئول قطار اولش دلخور باشد از این همه بارونه و رفت‌وآمد گروه فیلم‌سازی و بعد که بهفهم قرار است فیلمی تهیه شود، از این رو به آن رو شود و به تو و همراهانت سرویس ویژه بدهد!

این هفته قصه جادوی سینما را در تئاتر دنبال کردم. به دیدن نمایش «نویسنده مرده است» آرش عباسی رفتم. آرش عباسی تمام جادویی را که سینما بهمین ملایر در دوران نوجوانی بر او وارد کرده بود، جمع کرده و در نمایشی فرح‌بخش با بازی خوب لادن مستوفی و خودش برای ما تدارک دیده است. عشق بازیگری و عشق سینما... بروید ببینید، بهتان بد نمی‌گذرد.

جادوی سینما گاهی به خواب آدم هم می‌آید. وقتی کمی نگران وضعیت انتخابات پیش‌رو باشی و روزها در کویر یزد بالا و پایین بروی، ضمیر ناخودآگاهت برای خودش می‌بافد. خواب دیدم سر صحنه فیلم‌برداری در همان یزد هستم با همه دبدبه و کبکبه‌هایش. یکی از رئیس‌جمهورهای قبلی آنجا بود و صدابردار داشت برایش «هاش‌اف» (میکروفون) وصل می‌کرد. از ایشان پرسیدم آقا مکه شما...؟ ایشان گفتند: «آخه این پروژه سینمایی است، اشکالی ندارد!» ذهن است دیگر... خواب است دیگر... جلوی خواب را که نمی‌شود گرفت. حالا من مانده‌ام در تفسیر آن، جادوی سینماست یا اینکه ما همه فیلم هستیم؟

● **شرق**: فیلم‌برداری فیلم سینمایی «کامیون» جدیدترین اثر سینمایی «کامبوزیا پرتوی» با نقش آفرینی «سعید آقاخانی» به داخل خاک ایران رسید.

فیلم سینمایی «کامیون» به نویسنندگی و کارگردانی «کامبوزیا پرتوی» با مدیریت فیلم‌برداری «تورج اصلانی» مرزهای سوریه و عراق را به مقصد ایران پشت سر گذاشت؛ در این اثر سینمایی، «سعید آقاخانی»، «نیکی کریمی»، «تروسکا جولا»، «رامین راستاده»، «یعقوب پرسا»، «سرنین مرادی» و... به ایفای نقش می‌پردازند.

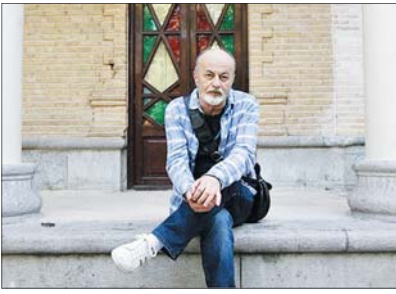
«کامبوزیا پرتوی» تاکنون فیلم‌های سینمایی؛ «ماهی»، «گلنار»، «بازی بزرگان»، «کافه ترانزیت» و «پرده» را کارگردانی کرده و با این آثار جوایز متعدد داخلی و بین‌المللی از جمله؛ برای فیلم سینمایی «ماهی» جایزه بهترین فیلم جشنواره فیلم «جیفونی» ایتالیا و جایزه یونسکو از جشنواره بین‌المللی فیلم «برلین» و جایزه بهترین فیلم جشنواره بین‌المللی فیلم «دلاید» استرالیا، برای فیلم سینمایی «کافه

بهناز شیربانی: جشنواره جهانی فیلم فجر در روزهای آینده برگزار می‌شود و طیف عظیمی از علاقه‌مندان سینمای جهان، فیلم‌سازان و اهالی سینما در این رویداد سینمایی حضور خواهند داشت. جشنواره جهانی فجر از سال گذشته تغییرات محسوسی داشت و شکل برگزاری‌اش توانست بسیاری را متوجه مستقل‌شدن این بخش کند، رضا میرکریمی، دبیر جشنواره جهانی فجر امسال، تغییراتی را در شکل برگزاری جشنواره و دعوت از سینماگران و نمایش فیلم‌ها لحاظ کرده است که به نظر می‌رسد جشنواره متفاوتی را شاهد خواهیم بود. به بهانه برگزاری این رویداد هنری گفت‌وگویی با همایون ارشادی داشتیم که در ادامه می‌خوانید.

جشنواره جهانی فیلم فجر، از سال گذشته شمایل متفاوت‌تری پیدا کرده است و به‌عنوان یک جشنواره مستقل دست‌کم در بین اهالی سینما پذیرفته شده و سعی می‌شود که هر سال کیفیت برگزاری این جشنواره بهتر از قبل شود، گویا امسال همراهی طیف وسیعی از سینماگران داخلی و خارجی را در جشنواره جهانی فجر خواهیم داشت. تا پیش از برگزاری این جشنواره، نگاه شما به قالبی که جشنواره جهانی فجر در آن تعریف شده است، چیست؟
قطعاً صحبت در مورد جشنواره فیلم فجر که سال‌های اولیه مستقل‌بودنش را طی می‌کند و خیلی نمی‌توان تعریف درستی درباره ماهیتش داشت. کمی سخت است، به‌هر حال هر اتفاقی در ابتدای راه، کم‌وکاستی‌هایی دارد و به‌مرور رفع خواهد شد، این جشنواره نیز از این قاعده مستثنا نیست. زمان کوتاهی تا برگزاری جشنواره باقی است و تنها عنوان فیلم‌هایی را که در این جشنواره حضور دارند شنیده‌ام و از کیفیت فیلم‌ها بی‌خبرم.

متأسفانه سال گذشته به دلیل مشغله‌های زیاد هم نتوانستم کیفیت برگزاری این جشنواره را از نزدیک ببینم و شاید ارزیابی من کمی متصفانه نباشد، اما قطعاً برگزاری جشنواره در سطح بین‌المللی اصول و شرایط خاص خودش را دارد. در هیچ‌کجای دنیا و در هیچ فستیوال جهانی‌ای نمی‌بینید که کشوری درصد بیشتری از فیلم‌های تولید خودش را در جشنواره نمایش دهد و اگر نمایش داده می‌شود هم در بخش مسابقه

شاعرانگی‌های بهروز بقایی و داستان فیلم‌سازشدنش

رضا آشفته: بهروز بقایی، هنرمندی که بارها در تئاتر، تلویزیون و سینما خوش درخشیده است، امسال اگر به گفته خودش خدا بخواهد و از هفت‌خان رستم بگذرد و پرونده کارگردانی‌اش را بگیرد، نخستین فیلمش را به نام داستان افسانه خواهد ساخت. درضمن بهروز بقایی در این سال‌ها بسیار شاعر شده است و شاعرانگی‌اش همراه با امید و زندگی و شور و نشاط در برخوردش موج می‌زند. مدام از زندگی می‌گوید و شنیدن و بذله‌گوست. او فیلم‌نامه‌اش را به علی خدوسیانی، از فیلم‌نامه‌نویسان بنام تلویزیون، سپرده که بازتویسی‌اش کند و موضوع آن مربوط به روز اول جنگ در آبادان (۳۱ شهریور ۱۳۵۹) است. بهروز بقایی سال گذشته در خندوانه با رامید جوان در مقام یک گزارشگر تلویزیونی همکاری کرده و گزارش‌هایی را از استان‌های ایران تهیه کرده است. همچنین تله‌فیلم «آذر، پایان پائیز» کار سعید ابراهیمی‌فر، آخرین بازی‌اش مقابل دوربین است.

او سال‌نویش را هنوز با تئاتر شروع نکرده، اما امیدوار است هر چه‌زودتر به تماشای تئاتر درخورتابلی بنشیند، اما در سال گذشته نیز تئاتر شاخص ندیده و دراین‌باره می‌گوید: شاید کمک‌کاری از خودم باشد که کمتر به دیدن تئاتر رفته‌ام، اما تئاترهایی از دانشجویان و هنرجویان دیده‌ام که آنها هم چندان قابل ذکر نیستند، چون آن‌قدر شاخص نبوده‌اند که در خاطرم مانده باشد. از بقایی می‌پرسم آیا تمایلی به کارگردانی در تئاتر هم دارد که پاسخ می‌دهد: با کمال میل! دلم می‌خواهد یک نمایش‌نامه اورچینا و ایرانی باشد و در آن مفاهیمی باشد که مرتبط با مسائل روزمان باشد و همچنین کارکردنش هم به عقل و شعور برسد.

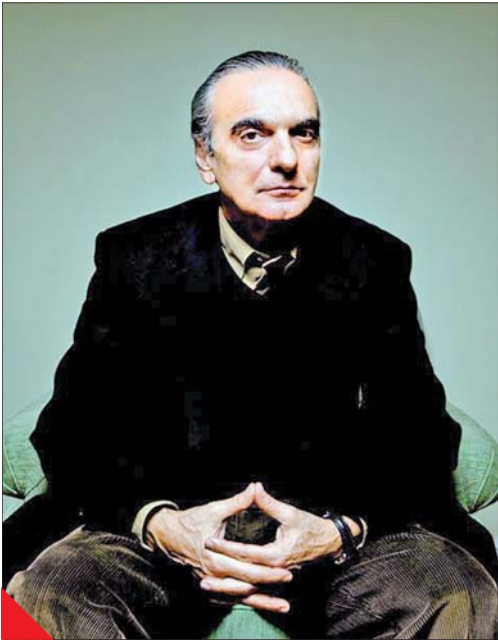
هنر

«کامیون» پرتوی به خاک ایران رسید

ترانزیت» جایزه جشنواره فیلم «ماردل پلاتا» آرژانتین و جایزه فیبرشی جشنواره فیلم «داکا» هندوستان و همچنین سیمرغ بلورین بهترین فیلم‌نامه را از جشنواره بین‌المللی فیلم فجر و تندیس زرین جشن خانه سینما را از آن خود کرده است و نامزد هوگو طلایی جشنواره فیلم «شیکاگو» آمریکا، نامزد جایزه «بالن طلایی» و بهترین کارگردانی جشنواره فیلم «سه قاره نانت» فرانسه در سال ۲۰۰۵ شد. او برای فیلم سینمایی «پرده» جایزه خرس نقره‌ای جشنواره بین‌المللی فیلم «برلین» در سال ۲۰۱۳ و جایزه ویژه بهترین فیدیک جامعه منتقدان فیلم آنلاین را به دست آورد و همچنین نامزد جایزه بهترین کارگردانی جوایز اسکرین «آسیا- پاسیفیک» معروف به «اسکار آسیایی»، نامزد جایزه بهترین‌ترین فیلم به انتخاب مخاطبان جشنواره بین‌المللی فیلم شیکاگو و نامزد جایزه «چشم‌انداز جدید» جشنواره بین‌المللی فیلم «سیئخس» اسپانیا شد. پرتوی جایزه بهترین فیلم‌نامه فیلم سینمایی «من ترانه ۱۵ سال

گفت‌وگو با همایون ارشادی

استاندارد ما با دنیا هماهنگ نیست

نیستند؛ مثلاً در جشنواره فیلم کن شاید یک فیلم فرانسوی هم نبینید، اما تصور می‌کنم جشنواره جهانی فجر، خلاف این موضوع رفتار می‌کند و انگار این جشنواره را بیشتر برای خودمان برگزار می‌کنیم. در این مدت خبرهایی از جشنواره فیلم فجر خواندم که درصدی از فیلم‌هایی که در بخش ملی جشنواره فیلم فجر نمایش داده نشده‌اند، به بخش بین‌الملل راه پیدا کرده‌اند و نخستین نمایششان را در این جشنواره تجربه می‌کنند! این موضوع کمی عجیب است، چراکه اگر فیلم‌های ایرانی حاضر در بخش بین‌الملل، شرایط اکران و نمایش را داشته‌اند، چرا به بخش ملی جشنواره راه پیدا نکرده‌اند؟ و چرا این حجم از فیلم‌های

دارم» را از بیستمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر و جایزه تندیس بلورین فیلم‌نامه فیلم سینمایی «فراری» را از سی‌وپنجمین دوره جشنواره فیلم فجر دریافت کرده است. او نویسنندگی فیلم‌نامه‌های دیگری همچون؛ «محمد رسول‌الله»، «شیرک»، «دایره»، «ایستگاه متروک»، «هرشب تنهایی»، «دیشب باباتو دیدم آید»، «من ترانه ۱۵ سال دارم»، «خیابان‌های آرام» و... را برعهده داشته است. تعدادی از عوامل اصلی فیلم سینمایی «کامیون» جدیدترین اثر سینمایی «کامبوزیا پرتوی» عبارت‌اند از: نویسنده و کارگردان: کامبوزیا پرتوی، مدیر فیلم‌برداری: تورج اصلانی، فیلم‌بردار: مهدی اصلانی، دستیار کارگردان و برنامه‌ریز: رامین راستاد، صدابردار: پرویز آتبار، طراح گریم: بابک اسکندری، طراح صحنه: بابک صبحی، مجری طرح: هومن احمدی‌توفیقی، عکاس: کسری پرتوی، مشاور رسانه‌ای: منصور جهانی، تهیه‌کننده: کامبوزیا پرتوی، محصول: مؤسسه سینمایی خط سوم.

ایرانی باید در بخش بین‌الملل حضور داشته باشد؟ این موضوع به نظر من کمی بیشتر شبیه دلسوزی یا دلجویی از فیلم‌سازانی است که فیلم‌هایشان در بخش ملی جشنواره فیلم فجر حضور نداشته، اما نکته دوم در مورد عنوان فیلم‌هایی است که در بخش بین‌الملل جشنواره دیدم. در این فیلم‌ها اسامی فیلم‌سازان معروف را ندیدم، اما این دلیل بر این نیست که شاهد فیلم‌های بد یا بی‌کیفیتی در این جشنواره خواهیم دید، قطعاً دراین‌میان فیلم‌هایی هستند که می‌توانند مخاطب را غافلگیر کنند یا برایش جذاب باشند.

همان‌طور که در ابتدای صحبتم اشاره کردم، درحال‌حاضر تنها می‌توان در مورد کلیت و چگونگی برگزاری جشنواره صحبت کرد، اما بعد از برگزاری می‌توان تحلیل درست و منطقی‌تری از شرایط برگزاری بخش بین‌الملل جشنواره داشت.

برخی معتقدند، برگزاری جشنواره به شیوه دولتی در بخش بین‌الملل خیلی اتفاق خوبی نیست و شاید کمی تعریف مستقل آن را کم‌رنگ کند.

بله موافقم. به نظر من هم دولتی‌برگزارشدنش یکی از نقاط ضعف جشنواره است. اصلاً بیشتر به این دلیل حجم قابل‌توجهی فیلم ایرانی در این جشنواره دیده می‌شود. شاید برای سینمای ما اتفاق خوبی است، اما با استاندارد برگزاری جشنواره در سطح بین‌الملل خیلی هماهنگ نیست.

امسال بخش ویژه‌ای به بزرگداشت استاد کیارستمی اختصاص داده می‌شود، نظر شما درباره پاداش‌ت این فیلم‌ساز در بخش بین‌الملل جشنواره چیست؟

در ماه‌های گذشته و از زمان ازدست‌دادن عباس کیارستمی دست‌کم صد جشنواره معتبر جهان به یاد او مراسم‌هایی ترتیب دادند و یاد و نام او را گرامی داشتند و قطعاً جشنواره جهانی فجر درست‌ترین جایی است که باید از او یاد کند، چراکه کیارستمی سینمای ایران را به دنیا معرفی کرد، متأسفم که جشنواره فیلم فجر در سال گذشته از این نکته مهم غافل شد و این کوتاهی را بخش بین‌الملل جبران می‌کند. امیدوارم بزرگداشت این هنرمند به‌درستی برگزار و یاد و نامش گرامی داشته شود.

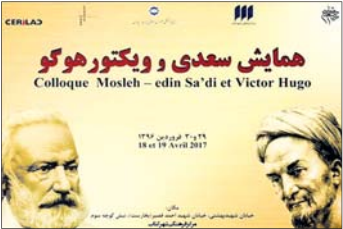
فیلم «نلسون ماندلا برای همیشه» و حمایت‌های «ظریف»

شرق: نشست خبری فیلم «نلسون ماندلا برای همیشه» با حضور میثم شاه‌بابایی (کارگردان)، مهدی کریمی تفرشی (تهیه‌کننده) و دیگر عوامل، بازیگران و نمایندگان وزارت امور خارجه، سشنبه، ۲۹ فروردین در مجتمع راینز برگزار شد. به گزارش روابطعمومی فیلم، در ابتدای نشست، میثم شاه‌بابایی با اشاره به روند ساخت فیلم گفت: ساخت این پروژه از زمان فوت ماندلا آغاز شد؛ ابتدا قصد داشتیم فقط فیلمی درباره مراسم وداع بسازیم، اما به‌مرور پروژه وسعت بیشتری گرفت و برای ما ماندلا تبدیل به یک سمبل، هدف و جریان فکری شد. وی با اشاره به اینکه مرز بین فیلم داستانی و مستند درباره این فیلم باریک است، گفت: ما در این فیلم به دنبال بازسازی مستندگونه نیستیم. این کارگردان با اشاره به اینکه وزارت امور خارجه از این پروژه حمایت کرده است، ادامه داد: محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه و کل وزارت امور خارجه از این پروژه حمایت کردند و هرچند ما نگرانی‌ای برای انتخابات نداریم، اما امیدواریم که این حمایت‌ها همچنان ادامه داشته باشد زیرا آقای ظریف حتی در سفر هم پیگیر روند ساخت این فیلم بود. کارگردان فیلم «نلسون ماندلا برای همیشه» ادامه داد: معتقدم فرهنگ نقش مهمی دارد و این فرهنگ است که سیاست را می‌سازد. برای این فیلم، تعریف‌کردن مرز داستان و مستند سخت است و این پروژه برای من پیچید بزرگی است. وی درباره شباهت فیلم‌هایش به فیلم‌های محمدحسین مهدویان گفت: من تابه‌حال فیلم‌های ایشان را ندیده‌ام، ولی می‌دانم ایشان فضای مستند را به‌خوبی بازسازی می‌کند. شاه‌بابایی درخصوص برنامه‌ریزی برای اکران این اثر گفت: به ما قول دادند که اگر فیلم تا آخر ماه ژوئیه حاضر شود، بتوانیم در مرکز نمایش‌های

زیر آسمان فیروزهای

دیدار ویکتور هوگو با سعدی در ایران

● **شرق:** پس از برگزاری همایش‌های سعدی و پوشکین، سعدی و یونس امره، سعدی و سروانتس، سعدی و متنبی، سعدی و کنفوسیوس در پنج سال گذشته در روز بزرگداشت سعدی، امسال همایش سعدی و ویکتور هوگو به همت مرکز فرهنگی شهر کتاب، مرکز سعدی‌شناسی، راینز فرهنگی ایران در فرانسه و مرکز مطالعات هوگو در روزهای سه‌شنبه و چهارشنبه ۲۹ و ۳۰ فروردین ساعت ۱۶ در مرکز فرهنگی شهر کتاب برگزار می‌شود.

در این همایش، غلامعلی حدادعادل، رئیس فرهنگستان زبان و ادبیات فارسی، احمد سمیعی‌کیلانی (دو شاعر، دو جهان‌بینی)، میرجلال‌الدین کزازی (دو بزرگ‌مرد مردم‌دوست)، ژان مارک هووس (ویکتور هوگو، «شرقیات» و شعر پارسی)، فاطمه عشقی (ویکتور هوگو و شعر فارسی)، طهمورث ساجدی (ویکتور هوگو در عصر‌رنسانس شرقی و ادبیات فارسی)، فریدون مجلسی (بازتاب‌های فیزیکرافیک سیاسی و اجتماعی سعدی و ویکتور هوگو از جامعه و دوران خودشان)، اصغر نسوری (ویکتور هوگوی رمان‌نویسی)، محمدرضا بایرامی، حیدرضا شاه‌آبادی، محمدحسن شهسواری، مجید قیصری و مهدی یزدانی‌خرم، از نویسندگان معاصر ایران، درباره «از سعدی و هوگو چه آموخته‌ام» سخن می‌گویند. علاقه‌مندان می‌توانند برای حضور در این همایش، به مرکز فرهنگی شهر کتاب واقع در خیابان شهید بهشتی، خیابان شهید احمدقصری (بخارست)، نیش کوچه سوم مراجعه کنند.

تماشاخانه

«تو با کدام باد می‌روی» در تئاتر مستقل

● **شرق:** نمایش «تو با کدام باد می‌روی» به کارگردانی کمال هاشمی که این‌ روزها در تئاتر مستقل اجرا می‌شود، به موضوع مهاجرت در معنایی کلی می‌پردازد. این نمایش پروسه پنج‌ساله‌ای را طی کرده تا امروز در تهران اجرا شود. پنج سال نیش ایده این نمایش از داستان‌هایی که درباره مهاجرت و سفرهای غیرقانونی می‌شنیدید، در ذهن هاشمی شکل گرفت. دو سال درگیر این ایده بود و در کام بعدی نگارش آن را بر بردارش جمال هاشمی، سپرد. در روند نگارش نمایش‌نامه در سال ۲۰۱۵ بودند که فستیوال بولوار در شهر فرایبورگ سوئیس فراخوانی را با موضوع مهاجرت منتشر کرد و آنها هم کار را برای فستیوال ارائه دادند. از میان ۴۳۲ اثر متقاضی، نمایش «تو با کدام باد می‌روی» پذیرفته شد و فستیوال در مقام تهیه‌کننده اثر حضور پیدا کرد. بعد از آن نمایش «تو با کدام باد می‌روی» با درخواست‌هایی که وجود داشت، در فستیوال‌های دیگری در اروپا نیز به صحنه رفت. نمایش دارای چهار شخصیت ایرانی و یک شخصیت افغانستانی است. موقعیت نمایش این‌گونه است که این پنج شخصیت از شش مرز عبور کرده‌اند و در حال گذراندن مرز هفتم که ناگجآباد است، هستند. نمایش، به مفهوم مهاجرت به معنای کلی‌اش می‌پردازد. این مرز هفتم نیز به‌نوعی ارجاع به خان هفتمی است که اسفندیار در شاهنامه فردوسی قصد عبور از آن را دارد. هاشمی در دو سال گذشته به دلیل آنکه شرایط برای اجرا در ایران به‌گونه‌ای بود که همکاری مناسب از سوی سالن‌های نمایشی اتفاق نمی‌افتاد، نتوانست این نمایش را در اینجا اجرا کند. دو سال پیش نیز برای اجرای این اثر در ایران اقدام کرد، ولی چون سالن‌ها به دنبال پارامترهای دیگری به‌جای شایستگی اثر هستند، این شرایط برای آنها مهیا نشد. اما مدیریت تئاتر مستقل تهران چون از فعالان تئاتر هستند و دغدغه تئاتر دارند، این فرصت را برای اجرای نمایش مهیا کردند. تاکنون در چند اجرانی که پیش‌رو داشته‌اند، بازخوردهای خوبی از مخاطبان دریافت کرده‌اند. افتتاح اجرای عمومی نمایش نیز با حضور راینز فرهنگی کشور سوئیس به‌عنوان تهیه‌کننده کار و نادر مشایخی انجام شد. نمایش «تو با کدام باد می‌روی» با بازی کاظم سیاحی، محمد عباسی، شیوا فلاخی، سونیا سنجری و حامد نجابت ساعت ۱۹:۳۰ در تئاتر مستقل تهران به صحنه می‌رود. این نمایش تا اواخر اردیبهشت‌ماه به اجرای عمومی خود ادامه می‌دهد. آنکیودارsh، طراح صدا و آهنگ‌ساز، نگار نعمتی، طراح لباس؛ مهرداد متجلی، عکاس؛ مازیار تهرانی، طراح پوستر و بروشور و سارا سجادی، مدیر پروژه نمایش «تو با کدام باد می‌روی» هستند.